

РЕШЕНИЕ

№ 3394

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**

при участието на секретаря **ПЕТЯ М. ГЕОРГИЕВА**
като разгледа докладваното от **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110203459 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от С. Н. И., ЕГН *****, с адрес гр. ****, чрез адв. С. М. от САК, против наказателно постановление № 42-0004473/13.12.2022 г., издадено от директора на РД „Автомобилна администрация” гр. София за нарушение на разпоредбата на чл. 6, ал. 1 ЗАвтПр. За същото на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвтПр му е наложена глоба в размер на 2 000 /две хиляди/ лв.

В жалбата се твърдят допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на посочване в АУАН и НП на съществени реквизити по чл. 42, ал. 1 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, неправилна правна квалификация на нарушението и неправилно приложение на материалния закон. Като евентуално основание за прекратяване на административнонаказателното производство се навежда образувано за същото деяние досъдебно производство. В алтернативност с останалите релевиращи доводи се поддържа маловажност на случая по смисъла на чл. 28 ЗАНН. По изложените съображения в съвкупност се прави искане НП бъде отменено.

За проведеното на 27.06.2023 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. Наказващият орган не изпраща процесуален представител, а жалбоподателят И. се представлява от адв. М..

В дадения ход по същество адв. М. поддържа доводите, релевиращи в жалбата, и пледира НП да бъде отменено. В предоставения от съда срок депозира писмени бележки.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, против акт, който подлежи на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, и е процесуално допустима. Разгледана по

същество, е неоснователна.

От фактическа страна се установи:

На 26.07.2022 г. в гр. София, в рамките на провеждана от екипи на РД „АА“ гр. София и на ГД „ФК“ при ЦУ на НАП съвместна проверка, свидетелите В. Р. и М. В., инспектори в ГД „ФК“ при ЦУ на НАП, поръчали през приложение „М.“ таксиметров превоз със зададен маршрут от ж.к. „****“ до Централна автогара София. На мобилния телефон на свид. Р., който направил поръчката, били изпратени данни за автомобила, посредством който ще бъде осъществен превозът, и за сумата, срещу която ще бъде осъществена услугата - 10 лв.

По подадената заявка пристигнал лек автомобил „*** с ДК № ***, управляван от жалбоподателя С. Н. И.. Той превозил свидетелите Р. и В. от ж.к. „****“ до Централна автогара София и поискал да му заплатят сумата от 10 лв., която съответствала на предварително посочената в приложението като дължима сума. Фискален бон за заплатената сума не бил издаден, както и в автомобила не било инсталирано устройство за отчитането ѝ. Пристигайки на Централна гара София около 12:30 ч. на 26.07.2022 г., свидетелите Р. и В. се легитимирали пред жалбоподателя и предприели извършването на проверка, констатациите на която описали подробно в протокол № 0082216/26.07.2022 г.

На място били и служителите на РД „АА“ гр. София Й. П. и А. Д., които на собствено основание в рамките на правомощията си извършили служебна проверка, при която установили, че осъщественият от жалбоподателя И. превоз на пътници срещу заплащане бил извършен с МПС, за което няма издаден Лиценз на Общността за превоз на пътници, Лиценз за превоз на пътници в Република България или Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. При това свид. П. преценил, че е налице осъществен състав на нарушение по чл. 6, ал. 1 ЗАвтПр, и в присъствието на един свидетел /колегата му А. Д./ и жалбоподателя И., съставил срещу последния АУАН № 326523/26.07.2022 г., в който описал времето, мястото и обстоятелствата по констатираното нарушение. АУАН бил предявен и връчен на И., който възразил, че не е съгласен с акта.

В законоустановения срок за писмени възражения допълнителни такива не постъпили, при което въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му от наказващия орган аналогична правна квалификация съгласно чл. 6, ал. 1 ЗАвтПр, директорът на РД „АА“ гр. София издал атакуваното наказателно постановление срещу жалбоподателя, с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвтПр му наложил глоба в размер на 2 000 /две хиляди/ лв.

Междувременно по случая било образувано и ДП № № 15148/2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр. пр. № 30621/2022 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 234г, ал. 1 НК, по което към 21.03.2023 г. няма привлечен обвиняем.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелите Й. П., В. Р. и М. В., и писмени - протокол за проверка № 0082216/26.07.2022 г.; заповед № 355/19.09.2022 г.; заповед № РД-08-30/24.01.2020 г.; длъжностна характеристика за длъжността „инспектор“ в РД „АА“ гр. София; справка изх. № 30621/22.03.2023 г.; ЗППАМ № РД-14-2889/27.07.2022 г.; удостоверение за раждане № 4492210109.

Хронологията на случилите се на 26.07.2022 г. събития по извършване на превоза от страна на жалбоподателя И. и последвалите констатации на инспекторите при РД „АА“ гр. София относно обстоятелството, че бил извършен с МПС, за което няма издаден Лиценз на Общността за превоз на пътници, Лиценз за превоз на пътници в Република България или Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, се установяват безпротиворечиво посредством показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства. Изложеното от свидетелите Р. и В. относно начина, по който бил

поръчан превозът, относно маршрута и възмездния характер на предоставената от жалбоподателя И. услуга, е последователно, без вътрешни противоречия или неясноти, и в корелация с констатациите, обективирани в изготвения във връзка с проверката протокол. Предвид това съдебният състав му се довери и го използва при формирането на фактическите си изводи.

Аналогичен е изводът досежно показанията на свид. П., които съдят прецени като обективни, достоверни и относими към предмета на доказване, и посредством които се установяват фактът на извършената на Централна автогара София проверка, формираните при нея констатации и обстоятелствата по съставяне на АУАН.

Компетентността на наказващия орган следва по силата на заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. и заповед № 355/19.09.2022 г., съгласно заеманото длъжностно качество, а компетентността на свид. П. по съставяне на АУАН следва по силата на закона, предвид качеството му на длъжностно лице - контролен орган по смисъла на чл. 91 вр. чл. 92, ал. 1 ЗавтПр.

При така установеното от фактическа страна, съдят прие от правна страна следното:

На първо място, основания за прекратяване на административнонаказателното производство не се констатира, доколкото въз основа изисканата от СРП и 02 РУ-СДВР информация се установи, че по образуваното ДП № № 15148/2022 г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр. пр. № 30621/2022 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 234г, ал. 1 НК, няма привлечен обвиняем.

На следващо място, процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, и отговарят на законоустановените изисквания относно съдържание и форма съгласно чл. 42, ал. 1 ЗАНН и 57, ал. 1 ЗАНН, съдържайки всички задължителни реквизити, очертаващи с необходимата степен на конкретизация обстоятелствата по извършеното нарушение, обусловили санкционирането на нарушителя по административен ред.

Неоснователни са наведените възражения за допуснати при съставянето на АУАН и НП съществени процесуални нарушения. И в двата акта са посочени времето и мястото на извършване на нарушението, които в случая съвпадат с тези на извършената от контролните органи проверка, обстоятелствата, при които е осъществено, и изпълнителното му деяние, изразяващо се в това, че жалбоподателят С. И. е извършил обществен превоз на пътници срещу заплащане с МПС, за което няма издаден Лиценз на Общността за превоз на пътници, Лиценз за превоз на пътници в Република България или Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Описани конкретно и в необходимата пълнота са всички релевантни за съставомерността на нарушението обстоятелства, като твърдените в жалбата несъответствия и неясноти не се констатира. Предвид това съдебният състав прецени, в че хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя и да са опорочили волята на актосъставителя и наказващия орган, с което да представляват формални основания за отмяната на санкционния акт.

Материалният закон също е приложен правилно.

От обективна страна се доказва, че на 26.07.2022 г. около 12:30 ч., в гр. София, жалбоподателят С. И. е осъществил обществен превоз на пътници срещу заплащане с МПС, за което няма издаден Лиценз на Общността за превоз на пътници, Лиценз за превоз на пътници в Република България или Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, което поведение от обективна страна осъществява състава на нарушението по чл. 6, ал. 1 ЗавтПр.

Съгласно последната разпоредба, обществен превоз на пътници и товари се извършва

от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на „Пътна помощ“ или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ води регистър към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, който съдържа номер на лиценза, наименование и правна форма на превозвача, ЕИК, адрес на управление на превозвача, имената на професионално компетентното лице, брой копия или удостоверения към съответния лиценз, издадените наказателни постановления, списък на превозните средства, с които превозвачът извършва дейността.

В § 1, т. 1 от ДР на ЗАвтПр е дадена легална дефиниция на понятието „обществен превоз“, а именно превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство. Понятието „превоз на пътници“ от друга страна е легално дефинирано в §1, т. 2 от ДР на ЗАвтПр, като това е дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага.

При така очертаната относима нормативна уредба следва изводът, че осъществяването от жалбоподателя И. дейност субсумира признаците на административно нарушение по чл. 6, ал. 1 ЗАвтПр, доколкото водачът не е разполагал с нормативно изискуемите документи за осъществяване на обществен превоз на пътници.

Административнонаказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвтПр, която предвижда отговорност при извършване на обществен превоз от водач на МПС без документи, изискуеми от регламент на европейските институции, ЗАвтПр или подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Както се посочи, налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Поради това съдът прецени, че материалният закон е приложен правилно.

Настоящият съдебен състав не споделя застъпената в жалбата позиция за неправилна квалификация на установите фактически положения под възприетите от наказващия орган материалноправни разпоредби. Санкционната норма на чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвтПр предвижда отговорност за всеки водач на МПС, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Видно от чл. 2 от Наредба № 34/06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници /обн. ДВ бр. 109 от 14.12.1999 г./, таксиметров превоз на пътници е обществен превоз срещу заплащане, извършван с лек автомобил до седем места, включително мястото на водача, по заявен от пътника маршрут и/или крайна точка на превоза.

В конкретиката на настоящия случай се изясни, че жалбоподателят И. като водач на МПС е извършил обществен /таксиметров/ превоз на пътници срещу заплащане по заявен от тях маршрут, без да е разполагал с изискуемите документи по чл. 6, ал. 1 ЗАвтПр. Обстоятелствата дали привлеченото към отговорност лице притежава търговска дееспособност, респективно за чия сметка и от чие име е осъществил превоза, са ирелевантни, доколкото са относими към предпоставките за издаване на лиценз и/или удостоверение за регистрация, съответно реда за осъществяване на визираните дейности, а

санкционирането на И. в случая е в качеството на водач на МПС, не на превозвач, който извършва обществен превоз в разрез именно с тези нормативни изискания.

От субективна страна жалбоподателят е действал виновно, с пряк умисъл, като е предвиждал извършването на нарушението и е съзнавал общественотоопасния му характер, а във волеви аспект е искал и пряко целял неговото осъществяване.

Наложено на И. административно наказание глоба е индивидуализирано в предвидения от закона абсолютен размер от 2 000 лв., предвид което се явява законосъобразно определено.

Не са налице основания за приложение института на маловажния случай, тъй като деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайното проявление на нарушенията от същия вид. Доводите относно семейното положение на жалбоподателя също не са от естество да обусловят извод в насока приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, предвид което искането в съответната насока не следва да бъде уважено.

По изложените съображения настоящият състав прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Като такова следва да бъде потвърдено, а депозираната жалба - оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 42-0004473/13.12.2022 г., издадено от директора на РД „Автомобилна администрация“ гр. София срещу С. Н. И. за нарушение на разпоредбата на чл. 6, ал. 1 ЗАвтПр, за което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвтПр му е наложена глоба в размер на 2 000 /две хиляди/ лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____